

[Vagn Bro.]

Min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Elgaard fremførte i kraftig Form en Række Argumenter, hvoraf det klart og tydeligt fremgik, hvad hans Mening var. Efter det Forslag, vi møder med, kunde det ærede Medlems Tale have været en Trediedel længere, uden at han derfor paa dette Punkt var kommet i Konflikt med Forretningsordenen. Jeg tror hermed i Virkeligheden at have dokumenteret gennem det, der faktisk er sket — det er altsaa ikke en Dokumentation i Ord, men en Dokumentation gennem det, der fandt Sted her i Salen i Gaar —, at de stillede Forslag giver tilstrækkelig Tid til Fremsættelse af alle forskellige Synspunkter. Ganske vist bliver første Behandling tydeligt indskrænket, hvad den ærede Ordfører (Alsing Andersen) ogsaa nævnte; men hvis vi tager det samme Antal Talere: 6 Ordførere og 4 andre Medlemmer, saa vil en Førstebehandling efter vort Forslag kunne strække sig over $4\frac{1}{4}$ Time, uden at man behøver at benytte sig af den Dispensationsret, som Formanden har i særlig store og vigtige Sager. Det vil sige, at den vil tage et fuldt Møde, endog et meget langt Møde — Møderne her i Salen varer jo normalt kun fra 1—4.

Jeg for mit Vedkommende har fra første Færd hævdet, at der med disse Forslag er givet ligelig Adgang og rigelig Tid til, at Synspunkterne kan fremsættes.

Jeg skal i denne Forbindelse gentage, ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Elgaard, vedrørende Spørgsmaalet om § 11, 4de Stykke, der angaar Formandens Adgang til at give Dispensation til Ministre og Ordførere, at jeg vil støtte, at man under den videre Forhandling inden sidste Behandling af de foreliggende Forslag kommer til Enighed om at sætte ogsaa almindelige Medlemmer med ind under denne Dispensationsbestemmelse. Jeg henviser til de Bemærkninger, som jeg i denne Forbindelse gjorde i Gaar. Der kan være Sager, hvor en saadan udvidet Adgang til Dispensation vil være af Interesse.

Udover dette skal jeg for mit Vedkommende ikke sige ret meget. Det ærede Medlem Hr. Parkov var inde paa en Del Betragtninger først om Spørgetimen og derefter om Ordningen med Hensyn til Forespørgsellers Fremme. Som jeg har givet det Udtryk i Udvalget, har vi Sympati for og kan yde Tilslutning til de her fremførte Synspunkter. Men som Stillingen er i Dag, er det ikke gørligt at faa det gennemført, som man ønsker. Det ærede Medlem har egentlig heller ikke stillet positive Forslag

i saa Henseende. Havde han gjort dette, maatte vi tage Forslagene under Behandling.

Men jeg har den Overbevisning, at Spørgetimer i en rimelig og god Form, hvor ærede Medlemmer kan tage de forskellige Problemer op, bør gennemføres som et Led i denne Forhandling. Og som jeg sagde i Gaar, vil jeg ogsaa haabe, at vi med Støtte fra konservativ Side ved saglige Grunde vil kunne overbevise Flertalspartierne om, at en saadan Ordning er i alles Interesse.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg kun gøre een Bemærkning. Jeg sagde før, at man fra alle Sider har ydet Tilslutning til den foreslaaede Ændring i § 31. Dette er ikke ganske rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har været imod denne Ændring. Men disse Medlemmer er jo imod det meste af, hvad der foretages her, og det er maaske derfor rimeligt, at jeg kom til at bruge den nævnte Udtryksform, thi det er egentlig underforstaaet, at de ærede Medlemmer er imod.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at hvis et andet Medlem skulde genere ham paa utilbørlig Maade, vilde dette kunne medføre, at det paagældende Medlem blev entlediget her fra Salen i 14 Mødedage. Jeg tror at turde sige, at denne Opfattelse skyldes en Overvurdering af det ærede Medlems Stilling. Jeg tror, det ærede Medlem har forvekslet sin egen Stilling med denne Sals Midtpunkt, og jeg trøster ham med, at noget saadant ikke vil ske; og skulde der endelig blive Tale om en Entledigelse, tror jeg snarere, den kommer til at gælde for een af de 14 Dage, det vil sikkert vise sig at virke tilstrækkeligt. Der er i det hele taget her Tale om en Graduering, en Udelukkelse i fra 1 til 14 Mødedage. Det ærede Medlem kan derfor være ganske rolig i saa Henseende.

Jeg skal derefter gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det ærede Medlem fremførte en Betragtning, som, hvis den havde været rigtig, vilde have vist — det erkender jeg —, at Udvalget havde begaaet en Fejl. Det ærede Medlems Betragtning gik ud paa, at der stadig var Tale om Ministrenes Ret: Ministrene havde Ret — her underforstaaet, at de i særlig Grad havde Ret — til at tale i Modsætning til almindelige Medlemmer i denne Sal. Dette er aldeles forkert. Hvad Ministeriet har ønsket, skal jeg lade være usagt. Men en Kendsgerning er det, at i de Forslag, der her fore-